

limik Eesti kohta ilmunud kirjandusest). J. Roos avaldas „Lühikese eesti raamatu ajaloo“ ja H. Helm „Lühikese eesti ajakirjanduse ajaloo“. — E. Bibliograafia Asutis Tartus sai 15 a. vanaks. Asutise töövili: registreeritud ajakirjanduses 260 000 eri kirjutist umbes 650 000 sedelil. — Mitme autori koostööna ilmus „Jahresbericht der estnischen Philologie und Geschichte 1931“.

Raamatukogunduse alal on uudiseks, et Tallinna linn otsustas asutada teise arhiivraamatukogu, mis koguks kõik eestikeelse ja Eestit käsitleva muukeelse kirjanduse.

Vaimulik ja usuteaduslik kirjandus oli vist rikkalikum kui ühelgi eelmisel aastal. Selle rohkuse seas leidub mitu algupärandit: E. Tennmann — „Üldine usundipsühholoogia“ ja „Ekstaas ja müstika“, H. Põld — „Luteriusu alustest ja tunnustest“, H. B. Rahamägi — „Jumala riigi palve“, O. Sild — „Üksikasju taevakäijate liikumisest mõningate säilinud kohtuaktide valgustusel“. On ilmunud ka vaimulik luuletuskogu G. Kivistelt — „Igaviku helid“, valik algupärasteid vaimulikke laule „Kirikukoor XIII“ ja koguni pikem jutustus: E. Vihula — „Kalmenurme kirikuõpetaja päevik“. Jutluskogusid ilmus üks: J. Järve „Töötatud maa“, kuna teine, koguteos „Kindel tee“, mis pidi ilmuma üheaegselt Eestis ja Soomes, ei jõudnud möödunud aastal veel müügile. Muust selle ala kirjandusest mainigem: R. Reinard — „Saaremaa praostkond sõnas ja pildis“, tõlketeoseid: O. Borchert — „Kes oli Jeesus?“, A. J. Russell — „Ainult patustele“, W. Moock — „Ürgusund“, piiskop Keppler — „Rohkem rõõmu“, „Püha Franciscuse lillekesi. Valik legende pühast Franciscusest“, „Püha Franciscuse Assiisist Kolmas Ordu ilmlikele“, A. H. Gray — „Mees, naine ja Jumal“ 2. trükis,